

SCENARIUSZ AKADEMII EKOLOGICZNEJ Z OKAZJI DNIA ZIEMI

Cele akademii:

- uświadomienie znaczenia przyrody dla życia człowieka;
- uświadomienie roli jaką uczniowie mogą odegrać w swoim środowisku;
- popularyzacja literatury o tematyce przyrodniczej;
- kształtowanie świadomości ekologicznej rozumianej jako gotowość do działania w zgodzie ze środowiskiem;
- kształtowanie postaw odpowiedzialności za stan środowiska;
- rola recyklingu w ochronie zasobów przyrody;
- wykształcenie umiejętności prawidłowej segregacji odpadów

Metody:

- słowna
- oglądowa
- inscenizacji

Środki dydaktyczne: magnetofon, kasety audio, teksty piosenek, teksty inscenizacji, dekoracja sali, kostiumy.

- I. Przygotowanie dekoracji ekologicznej na akademię.
- II. Przygotowanie kostiumów do inscenizacji.
- III. Przebieg akademii.

1. Przywitanie uczestników akademii przez prowadzącego.

2. Wprowadzenie w tematykę akademii przez przewodniczącą Samorządu Uczniowskiego: 22. kwietnia obchodzimy święto Ziemi. Po raz pierwszy Dzień Ziemi obchodzono w Stanach Zjednoczonych w 1970 roku. W ten sposób ludzie chcieli wyrazić protest przeciwko dalszemu mszczeniu naszego środowiska. Od tej chwili upłynęło wiele lat, a nasza planeta coraz bardziej niszczyje. Ziemia byłaby oazą piękna i spokoju, gdyby nie my - ludzie. Zadymiliśmy ją, zaśmieciliśmy, niszczymy zieleń, zatruwamy wodę, nie pozwalamy żyć roślinom, zwierzętom i sobie. Z wielką nadzieją patrzymy na ekologów, być może uda im się odwrócić zło, jakie zafundowała nam cywilizacja. Musimy więc dołączyć do przyjaciół Ziemi i wspólnie z nimi walczyć o nasz dom.

Ziemia niegdyś czysta i zielona, nietknięta ręką ludzką, teraz jest coraz słabsza, coraz brudniejsza, a jej zieleń znika pod wytworami rozwijającej się cywilizacji. Martwi nas to i chcielibyśmy jakoś pomóc Matce Ziemi. Od nas, od młodych ludzi zależy jej przyszłość.

3. Przedstawienie montażu słowno- muzycznego w wykonaniu uczniów klasy - III, IVa, VI a i VI b

- **przedstawienie scenki ekologicznej pt. „Dzień młodego ekologa” w wykonaniu uczniów klasy III, IV a, VI a, VI b,**

Występują: Kosmita 1, Kosmita II, zając, lis, niedźwiedź, jeź i inne zwierzęta leśne, dzieci.

Miejsce akcji: las - zniszczony, zaśmiecony. Między drzewami leżą śmieci, opakowania po produktach żywnościowych - puszki po napojach, papierki po cukierkach, opakowania po chipsach.

Na scenie panuje półmrok. Nagle słychać świst i odgłos uderzenia. Pojawiają się dwaj kosmici. W rękach trzymają nadajniki.

Kosmita I:

- Gdzie my jesteśmy? Czyżbyśmy wreszcie dotarli na Ziemię?

Kosmita II:

- Nie wiem. Skontaktuję się z bazą (*mówi coś do nadajnika; są to trudne do zidentyfikowania dźwięki*). Nic z tego. Jesteśmy chyba poza zasięgiem naszych stacji. Mój kontaktorom nie działa. Sprawdzę wszystko w czytniku informacji (*szuka nerwowo czytnika*). Nie mam czytnika. Musieliśmy go zgubić w trakcie lądowania. Trudno, sami musimy przypomnieć sobie, jak wygląda powierzchnia Ziemi. Mieliśmy dotrzeć do lasu, zgadza się?

Kosmita I:

- Do lasu, do lasu... Wyteż swój twardy dysk i przypomnij sobie, skoro jesteś taki turbomatoł, że zgubiłeś czytnik. (*Kosmita II wyteża uwagę, z jego głowy dochodzą dziwne dźwięki*). Ostrożnie, bo ci się łącza spala.

Kosmita II:

- Las to zbiorowisko roślin. Rosną w nim drzewa, krzewy, zioła i mchy. Żyją w nim także zwierzęta. Zgadza się, wszystko się zgadza! Jesteśmy w lesie! (*skacze z radości i całuje swego towarzysza*).

Kosmita I:

- Masz rację. Przypomniałem sobie. Poznawaliśmy las na zajęciach z turystyki międzyplanetarnej. To są drzewa (*wskazuje na drzewa*), to krzewy, tu rosną kwiaty a tu mchy! (*wskazuje na krzewy i mchy, wacha kwiaty*). Ale co tu robią te dziwne przedmioty (*wskazuje na porzrzucone śmieci*)! Nie było o nich ani słowa w czytniku informacji, ani na kursach informacji międzyplanetarnej. I gdzie są te zwierzęta, które zamieszkują las? (*Kosmici chodzą po lesie i rozglądają się ciekawie dookoła. Zza drzewa wychyla się zdziwiona obecnością kosmitów grupka zwierząt. Szemrają i namawiają się wzajemnie do wyjścia z kryjówki. W końcu wychodzi niedźwiedź, za nim pozostałe zwierzęta*).

Niedźwiedź:

- Kim jesteście, dziwne stwory, i co tu robicie?

Kosmita I: (*przestraszony cofa się*):

- Nie rób nam krzywdy. Jesteśmy przybyszami z odległej planety. Wysłano nas na Ziemię w tajnej i ważnej misji. Jesteśmy waszymi przyjaciółmi. Czy ty może jesteś zwierzątkiem?

Zajączek:

- O nie, on nie jest zwierzątkiem, on jest wielkim zwierzęciem. Ja jestem zwierzątkiem.

Niedźwiedź:

- Wszyscy tu jesteśmy zwierzętami. Ja jestem niedźwiedziem, a to... (*przedstawia kolejno*

wszystkie zwierzęta). Po co przylecieliście do naszego lasu?

Kosmita II:

- Mamy do wykonania bardzo ważne zadanie. Nasz kochany przyjaciel jest bardzo chory. Leczyli go nasi najlepsi robotolekarze. Przeszedł już wiele skomplikowanych zabiegów, przyjmował turbomikstury i nic. Żadnej poprawy. Bardzo go kochamy i nie chcemy, aby podążył na zawsze w wieczną otchłań międzyplanetarną. W końcu nasz elektodyskoznachor wyszukał w kosmicznym archiwum informacje, iż na Ziemi istnieją niezwykle rośliny, które leczą. Mikstura sporządzona z tych roślin w połączeniu z naszymi kosmicznymi pyłkami na pewno pomogłaby naszemu przyjacielowi. Pomóżcie nam znaleźć te rośliny, które wy na Ziemi nazywacie ziołami. Nasz planetarny elektrodyskoznachor polecił nam odszukać rosnące w ziemskich lasach lub na łąkach ziele dziurawca, liście pokrzywy i kwiaty lipy. Mamy tu ilustracje przedstawiające te rośliny (*pokazuje zwierzętkom ilustracje*). Pomóżcie nam je znaleźć?

(Zwierzęta siedzą zasmucone. Zajączek cicho pochlipuje).

Lis:

- To bardzo wzruszające. Jesteście prawdziwymi przyjaciółmi. Niestety, nie możemy wam pomóc. Te cudowne rośliny, które używane były jako lekarstwa, nie rosną już na łąkach i w lasach.

Kosmita I:

- Nie rosną? Jak to?

Niedźwiedź:

- To proste. Kiedyś lasy pełne były zielonych drzew, pięknych, pachnących kwiatów i ziół, które były lekarstwem na wszystkie choroby, zdrowych jagód. Niestety, ludzie zaczęli panoszyć się na ziemi - wyrzucają na łąki i do lasu śmieci, opakowania po różnych produktach, butelki, puszki, a nawet trujące substancje. Zobaczcie, jak tu wygląda! Rośliny usychają, wkrótce pewnie wszystkie wyginą. Ptaki nie śpiewają. Zwierzętom brak świeżego powietrza i pożywienia. Coraz częściej chorują. Niedawno umarły trzy małe zajączki, bo zjadły pędy roślinek zatrutych wylaną przez ludzi substancją. Jeżykom wypadają kolce a misiom linieje futro. Ludzie nie dbają zupełnie o przyrodę.

Kosmita II:

- A co to jest ta przyroda? To inaczej las?

Jeź:

- Co to jest przyroda? To proste!

To drzewa i kwiaty,

i liście, i woda.

Motyl nad łąką,

biała stokrotka.

Przyroda jest wokół,

wszędzie ją spotkasz!

Ptaka rozśpiewany, gadające świerszcze...

Powiedzcie, proszę,

co jeszcze? Co jeszcze?

Dzieci: *(podpowiadają, zachęcane przez zwierzęta)*

Kosmita I:

- I co my teraz zrobimy? Skoro nie ma ziół, dla naszego przyjaciela nie ma już ratunku. Odejdzie od nas na zawsze w wieczną otchłań międzyplanetarną tak jak wasze zajaczki *(pochlipuje)*.

Niedźwiedź:

- Zaraz, zaraz, chyba słyszę czyjeś krzyki.
(Wchodzą dzieci. Krzyczą, rzucają puszki po napojach i papierki po słodyczach. Wtem stają jak wryte widząc zwierzęta i kosmitów).

Dziecko I:

- Uciekajmy!

Dziecko II:

- Zaczekajcie. Dowiedzmy się najpierw, co tu jest grane. Oni chyba się nas boją *(zajaczek skulił się i drży, jeź zwinął się w kłębek)*. A to co za stwory *(wskazuje na kosmitów)?!*

Niedźwiadek:

- Nie róbcie nam krzywdy, to wszystko wam opowiemy.

Dziecko III *(z przerażeniem):*

- Gadający niedźwiedź?

Kosmita I:

- Wyjaśnijcie im wszystko, przyjaciele, a my sprawdzimy, jak czuje się nasz towarzysz.
(kosmici odchodzą, zwierzęta gestykulując rozmawiają z dziećmi; widzowie nie słyszą ich słów).

Dziecko II:

- Nie zdawałem sobie sprawy, że jest tak tragicznie. Sam nie szanuję przyrody. Rzucam śmieci i puszki, krzyczę w lesie, nie zastanawiając się, że moje zachowanie może komuś szkodzić.

Dziecko II:

- Nie myślałem, że las jest tak ważny.

Jeżyk:

- Las daje wam piękne miejsca do odpoczynku. Czyste powietrze, bogate w tlen, oczyszcza powietrze ze spalin i trujących substancji.

Dziecko I:

- Macie rację! Ale żeby las mógł pomóc kosmitom? To niemożliwe! Przecież oni mają super technikę!

(Wracają kosmici - smutni, głowy spuszczone, ciężko wzdychają).

Kosmita II:

- Naszemu przyjacielowi chyba niewiele już pozostało czasu. Czuje się coraz gorzej. Jego pamięć operacyjna zupełnie szwankuje. Bądźcie z nami przyjaciele W tych trudnych chwilach. Oj, chyba mi płyta główna pęknie z żalu i rozpacz.

Dziecko I (do zwierząt):

- Musimy coś zrobić. Czy naprawdę w lesie nie ma już ziół?

Zajaczek:

- Może gdzieś są. Kto je jednak odnajdzie w tych stertach śmieci?

Dziecko III:

- Potrafimy śmiecić, to i nauczymy się sprzątać! Do roboty!

(Wszyscy sprzątają. Śmieci wrzucają do czarnych worków. Las staje się coraz piękniejszy. Ptaki zaczynają śpiewać).

Zając:

- Jak tu czysto i pięknie. Nawet ptaki radośnie śpiewają.

Dziecko I:

- Teraz trzeba poszukać ziół. Przyprowadźcie tu swojego przyjaciela. *(Dzieci i zwierzęta oddalają się, aby szukać ziół. Kosmici znikają za sceną. W pewnym momencie słychać poruszenie. Kosmici wbiegają na scenę niosąc nieprzytomnego towarzysza. Kładą go na trawie i klękają przy nim).*

Kosmita I:

- Za późno. Odchodzi w przestrzeń...

Kosmita III (niespodziewanie unosi głowę i uśmiecha się):

- Co to za piękna muzyka? Nasze kosmiczne turbosyntetyzatory nie dorównują tym dźwiękom.

Kosmita I:

- To ptaki w lesie na Ziemi... Przyjacielu, ty jesteś zdrowy?

Kosmita III:

- Tak, czuję się coraz lepiej.

(Na scenę wbiega zajaczek; w łapkach niesie rośliny).

Zajaczek:

- Mam ziola. Znalazłem. Jest pokrzywa i dziurawiec, a tuż za wzgórzem *(wskazuje w kierunku wzgórza)* kwitnie lipa!

Niedźwiadek:

- Chyba już nie trzeba. Nasz przyjaciel czuje się coraz lepiej. To nasze ptaki go uzdrowiły, nasz czysty, piękny las.

Kosmita I:

Dziękujemy wam z całych naszych płyt głównych, czyli serc. Wracamy na naszą planetę, żeby opowiedzieć wszystkim o tym cudzie. Zerwane przez zajączka zioła zabierzemy ze sobą. Może pomogą naszym innym chorym. Dbajcie o swoją planetę, o las i całą przyrodę!
(Wszyscy się żegnają. Kosmici znikają za sceną. Słychać dźwięk silnika. Statek kosmiczny odlatuje).

Dziecko I:

- Jasne, że będziemy dbać o swoją planetę. Ale jak to robić?
Słyszałem takie słowa:
„ochrona środowiska”.
To jakaś sprawa nowa,
co to znaczy? Powiedz.

Dziecko II:

- Jak by ci to wytłumaczyć.
Gdy w lesie nie rzucasz śmieci
i me krzyczysz, strasząc zwierzęta,
gdy zimą ptaki dokarmiać pamiętasz,
gdy prowadzisz przez ulicę młodsze dzieci,
kiedy okno otwierasz na noc,
po dobranocce mówisz dobranoc
nie marudząc do północy,
kiedy sam się co dzień kąpiesz,
a na półce z zabawkami często ścierasz kurz...
Myślę, że wystarczy już.
Jeżeli postępujesz tak,
doskonały dajesz znak,
że bardzo Ci jest bliska
ochrona środowiska.

Dziecko III:

- Chyba wszyscy przekonali się, że należy chronić przyrodę. A dlaczego? To proste! Gdy zabraknie powietrza,
wody, roślin na ziemi,
zanim ludzkość w pustynię
kulę ziemską zamieni;
zginą ryby i ptaki
kwiaty, lasy i zioła,
może człowiek - **NIE NISZCZCIE!**
jeszcze zdąży zawołać...
Bo przyroda ojczysta
to skarb droższy od złota,
a w niej
urok,
poezja,
piękno,
spokój,

prostota.
Jeszcze w płucach powietrze,
zieleń,
w żyłach krew płynie.
Chroń zabytki natury,
gdy je zniszczysz
sam zginiesz.

• **śpiew piosenki pt. „Zostawcie nam czysty świat”**

Jeszcze woda srebrzy się w rzece,
jeszcze słysząc szum morskich fal,
jeszcze ptaki pod niebem lecą,
niechaj zawsze będzie tak
niechaj zawsze będzie tak
będzie tak, będzie tak jak było.

Ref. Zostawcie nam czysty świat,
zostawcie zielony las.
Szum zboża, zapach traw.
Niech zawsze cieszy nas.
Zostawcie nam czysty świat
Błękitny nieba blask,
zostawcie powietrza smak,
zostawcie czysty świat.

Jeszcze świstak w górach się chowa.
Jeszcze łosia gdzieś znajdziesz ślad.
Jeszcze nocą poluje sowa.
Niechaj zawsze będzie tak.
Niechaj zawsze będzie tak.
Będzie tak, będzie tak jak było.

Ref. Zostawcie nam czysty świat...

Lisek:

-A czy wy, dzieci, kochacie zwierzęta i dbacie o przyrodę? Zaraz się o tym przekonamy.

Jeżeli odpowiecie prawidłowo na nasze pytania, zdobędziecie tytuł „**MŁODEGO EKOLOGA I PRZYJACIELA ZWIERZĄT**”. Jakie jest znaczenie roślin i zwierząt dla człowieka? Zaraz się przekonamy.

(Zagadki połączone są z pogadanką na temat ochrony przyrody, znaczenia roślin i zwierząt dla człowieka, gatunków chronionych)

- Zieloną nosi koronę, przed skwarem daje ochronę.
- Jakie to rośliny - chyba dobrze wiecie - zbiera się na łąkach, kupuje w aptece?
- Dzieciom jako korale służą jej owoce, a zimą są pokarmem dla ptactwa z północy.
- Piękne, barwne, woniące, spotkasz w lesie i na łące.
- Ma on nóżkę, nie ma buta. Ma kapelusz, nie ma głowy. Czasem gorzki i trujący,

- czasem smaczny jest i zdrowy.
- Na wiosnę masz uciechę ze mnie, w lecie zaś chłodzę cię przyjemnie, w jesieni pożywienie daję, a opał, gdy zima nastaje.
 - Spulchnia ziemię. Aha... początek nazwy z deszczu ma.
 - Kim one są, zastanów się - zapylają kwiaty?
Mają wszystkie brzuchy w czarno-żółte łaty.
 - Drzewo to przez dzieci bardzo jest lubiane. Kulek na ludziki szukaj pod...

Zając:

- Człowiek doprowadził bezmyślną działalnością do wytępienia wielu gatunków roślin i zwierząt. Wielu grozi zagłada. Jak możecie przyczynić się do ich ochrony?

Widownia:

- Nie niszczyć roślin, nie zrywać, nie deptać, uprawiać je we własnych ogrodach, mówić wszystkim, że są pod ochroną.
- Nie zabijać zwierząt, nie chwytac i nie przetrzymywać w niewoli, nie niszczyć ptasich jaj i gniazd, dokarmiać i opiekować się nimi.

Niedźwiadek:

- Należy oczywiście dbać o wszystkie zwierzęta i rośliny. O niektóre z nich - chronione - należy dbać szczególnie, bo wkrótce mogą zupełnie wyginąć. Oto one:

- W kropki mam spódnice, chętnie zjadam mszyce.
- Chodzi groźnie uzbrojony, szpileczkami najeżony.
- Zjada larwy i robaki, penetruje ściółkę, krzaki. Kto to? Wiesz? Nasz przyjaciel...

- **przedstawienie pt. „Śmieciu precz” w wykonaniu uczniów klasy VIa, VIb, III, IVa**

Scena I - Studio telewizyjne

Przy stoliku siedzą: Dziennikarz i jego goście: burmistrz Jakub Czysty, minister środowiska Lucyna Zielona, prezes Klubu Przyjaciół Środowiska Karol Ratowski.

Rekwizyty: mikrofon, wizytówki z nazwiskami gości, rysunki przedstawiające krajobraz kolorowy i pogodny oraz szary i smutny - jako scenografia studia.

Dziennikarz (*do widzów*): Zapraszamy państwa na specjalne wydanie programu „Sprawa dla ekologa”. Dzisiaj mówić będziemy o śmieciach i śmietniku. Do studia zaprosiłem gości: burmistrza - pana Jakuba Czystego, minister środowiska panią Lucynę Zieloną i prezesa Klubu Przyjaciół Środowiska - pana Karola Ratowskiego. Proszę państwa (*zwraca się do swoich gości*) nasze spotkanie dotyczyć będzie śmieci. Rozmowę zaczniemy od wyjaśnienia widzom pojęcia śmieci. Co to są śmieci?

Lucyna Zielona:

- Śmieci to jest to wszystko, co nadaje się tylko do wyrzucenia, np. połamane zabawki, zdarte opony samochodowe czy dziurawe buty.

Karol Ratowski:

- Można tam także znaleźć papier, szkło, plastik, aluminium, odpadki organiczne.

Dziennikarz:

- Dlaczego mamy problem ze śmieciami?

Jakub Czysty:

- Mamy z nimi poważny problem, ponieważ w szybkim tempie rośnie ilość wyrzucanych przez ludzi odpadów, a ich składowanie zajmuje dużo miejsca. Góry śmieci stanowią zagrożenie dla powietrza, gleby, wody i dla nas samych.

Lucyna Zielona:

- Musimy też wiedzieć, że śmieci „żyją” długo - np. puszki aluminiowe od 200 do 500 lat, plastikowa butelka 450 lat, plastik 800-1000 lat, a szkło jest przecież niezniszczalne.

Jakub Czysty:

- W Polsce powstaje co roku około 130 mln ton odpadów.

Dziennikarz:

- Każdy człowiek powinien więc ograniczyć produkcję śmieci.

O to, jak można ograniczyć produkcję śmieci, zapytałem naszych mieszkańców. Zobaczmy, co nam odpowiedzieli.

Scena II - Sonda uliczna

Rekwizyty: karton, w którym są śmieci (plastikowe butelki, patyki), wiklinowy kosz z warzywami, ciemne okulary, walkman, rękawice jednorazowe)

Dziennikarz (zatrzymuje idącego staruszka):

- Przepraszam pana, co robić ze śmieciami?

Staruszek:

- Tak, wszędzie leżą śmieci. Człowiek nie dba o środowisko. Każdy powinien wyrzucać śmieci do pojemników, a nie na ulicę. Teraz stawiają takie ładne, kolorowe pojemniki z napisami, o np. niedaleko stąd, na osiedlu... (*wskazuje kierunek*).

Dziennikarz:

- Dziękuję panu za wypowiedź. Zbliży się tu jakiś młody człowiek (*idzie chłopak w ciemnych okularach, który żuje gumę, słucha muzyki z walkmana*), zapytam jego:

- Przepraszam, co robić ze śmieciami?

Chłopiec:

- Nic nie robić. Mnie one nie przeszkadzają (*wzrusza ramionami i odchodzi*).

Dziennikarz (zdziwiony do widzów):

- Jak to dobrze, że nie wszyscy tak uważają. (*Do dzieci, które idą z torbami i kartonami śmieci; na ręce mają założone rękawice jednorazowe*):

- Dzieci, co wy robicie?

Dziecko:

-Zbieramy śmieci, bo ludzie zamiast do kosza rzucają je dookoła siebie. My nie chcemy rosnąć wśród tego (*wskazują na karton*). Nasza pani nauczyła nas nawet piosenki (*śpiewają piosenkę o tematyce ekologicznej*).

- **wykonanie piosenki pt. „Śmieciu precz”**

Kiedy rano słońce świeci
Wybiegają na dwór dzieci
Lecz zabawa się nie klei,
bo dokoła sterty śmieci.

Ref. Śmieciu precz, brudzie precz,
Ład porządek dobra rzecz.
Śmieciu precz, brudzie precz
Ład porządek dobra rzecz.

Tu papierek od cukierka,
Tam po soku jest butelka
I pudełko może Twoje

Ref. Śmieciu precz, brudzie precz,
Ład porządek dobra rzecz.
Śmieciu precz, brudzie precz
Ład porządek dobra rzecz.

Dziennikarz:

- Dziękuję wam, to bardzo pouczająca piosenka.

Dziecko:

- A ja znam wiersz (*recytuje wiersz o tematyce ekologicznej*).

Dziennikarz (*dziękuje dzieciom, które odchodzą, a spotyka panią Edytę Ekologiczną niosącą kosz z warzywami*):

- Przepraszam, czy wie pani, jak można ograniczyć produkcję śmieci?

Edyta Ekologiczna:

- To proste, aby ograniczyć produkcję śmieci, należy przetwarzać niepotrzebne rzeczy na nowe.

Dziennikarz:

- Ma pani na myśli recycling!

Edyta Ekologiczna:

- Tak, recycling to właśnie przetwarzanie odpadów.

Dziennikarz:

- Dziękuję pani, wracam do moich gości w studiu.

Scena III - w studiu

Dziennikarz:

- Słyszeli państwo wypowiedzi przechodniów. Wiele osób martwi się o śmieci. Warto się jednak zastanowić nad tym, co powiedziała pani Ekologiczna o recydingu (*słychać telefon od słuchacza*).

- Mamy pierwszy telefon: Cześć, jak masz na imię?

Słuchacz (z za parawanu):

- Cześć jestem Sebastian. Słucham waszego interesującego programu. Fragmenty nawet nagrywam na kasetę, ponieważ na lekcjach będziemy mówili o ochronie środowiska. Chciałbym się do tej lekcji przygotować. Nie zdążyłem jednak nagrać, co to jest recyding, czy możecie powtórzyć?

Dziennikarz:

- Dziękuję ci za telefon. Skoro ten ważny temat będzie omawiany także na lekcjach, proszę panią Lucynę Zieloną o przypomnienie, co to jest recyding.

Lucyna Zielona:

- Recyding oznacza przetwarzanie odpadów na nowe, potrzebne przedmioty. Przetwarzać można papier, aluminium, szkło, plastik.

Dziennikarz (do widzów):

- To na dzisiaj wszystko, zapraszam państwa do oglądania naszego następnego programu „Sprawa dla ekologa”.

- **wykonanie piosenki pt. „Piosenka ekologiczna”**

1. Świat tak piękny byłby gdyby
nie cuchnęły naftą ryby
raka miałbyś tylko w rzece
po sen nie stałbyś w aptece
nie rdzewiało sztuczne serce
piach nie zbierałby się w nerce

Ref.: Och! Ech! Ach!

Szczerzy zęby do mnie strach
wielki strach
nocny strach
ciągły strach
ach!...

2. Za oknami samoloty
gdzieś w piwnicy drą się koty
niezwyczajne - elektryczne
goniąc myszy pneumatyczne

a do tego stróż zepsuty
bo spaliły mu się druty

Ref.: Och! Ech! Ach!
Szczerzy zęby do mnie strach
wielki strach
nocny strach
ciągły strach
ach!...

2. Płynie rzeka żelbetonu
coraz bliżej nieboskłonu
słonko jeszcze raz zabłyśnie
i betonem się zachłyśnie
a my odpoczniemy sobie
w betonowym wielkim grobie

Ref.: Och! Ech! Ach!
Szczerzy zęby do mnie strach
wielki strach
nocny strach
ciągły strach
ach!...

Bibliografia:

- Frątczak E., Frątczak J.: Ekologiczne zagadki Agatki i podstawowe wiadomości o naszym środowisku. Bydgoszcz 1998
Podgórska A.: Dlaczego niebo jest niebieskie? Odpowiedzi na kłopotliwe pytania zadawane przez dzieci. Kraków 2002
Podgórska A.: Dlaczego trawa jest zielona? Odpowiedzi na kłopotliwe pytania zadawane przez dzieci. Kraków 2002
Rumański J.: Dlaczego zebra jest w paski, czyli odpowiedzi na głupie pytania. Warszawa 1998
Sokołowska H., Twardowska M.: Zostawcie nam czysty świat. Wesoła szkoła 3

Opracowanie i przygotowanie przedstawienia:
Teresa Sulkowska i Jolanta Formela

4. Ogłoszenie wyników szkolnego konkursu plastycznego i literackiego o tematyce ekologicznej. Wręczenie dyplomów i nagród przez dyrektora szkoły.
5. Odczytanie nagrodzonych prac w konkursie literackim o tematyce ekologicznej.
6. Jako podsumowanie akcji przeprowadzono wśród wybranych uczniów klas III-IV Quiz – zabawę pod hasłem „Jestem przyjacielem Ziemi”

Quiz-zabawa pod hasłem „Jestem przyjacielem Ziemi” – który przeprowadziliśmy wśród uczniów klas III i IV, była ważnym bodźcem do rozwijania zainteresowań ekologią i

problemami środowiska, w jakim żyjemy. Uczniowie bardzo dobrze przygotowali się do rywalizacji drużynowej. Z każdej klasy tzn. z III, IVa, IVb, wytypowano po jednej drużynie trzysobowej. Kapitan losował pytania, a po minutowej konsultacji drużyna udzielała na nie odpowiedzi. Za każdą prawidłową odpowiedź przydzielano 3 punkty. W zabawie uczestniczyli także pozostali uczniowie klas trzecich i czwartych. Dopingowali swoich kolegów i śpiewali piosenki. Zwycięzcy zostali nagrodzeni dyplomami i interesującymi książkami.

Regulamin konkursu.

1. W konkursie uczestniczą trzy drużyny z klasy trzeciej i dwóch klas czwartych.
2. Drużyny losują pytania.
3. Na odpowiedź ustną mają minutę.
4. Na odpowiedź pisemną – 3 minuty.
5. Odpowiedzi na pytania udziela kapitan drużyny.
6. Odpowiedzi ocenia komisja.
7. Punktacja za udzieloną odpowiedź wynosi od 3 do 0 pkt.
8. Wygrywa drużyna, która zdobędzie największą liczbę punktów.

W komisji zasiedli nauczyciele nie uczący w tych klasach.

Pytania konkursowe:

1. Dlaczego nie można wypalać suchych traw na łące lub w przydrożnym rowie?
2. Kto mieszka w barłogu, legowisku, gawrze, żeremiach?
3. Jak nazywają się ssaki, które potrafią fruwać?
4. Co jest przyczyną niszczenia traw?
5. Jakie niebezpieczeństwo stwarza w lesie potłuczone szkło?
6. Jakie owady jedzą mszyce?
7. Czy wiosną można kupić bukietik przebiśniegów?
8. Jaką ważną rolę spełniają motyle i pszczoły wśród roślin?
9. Czym zajmują się oczyszczalnie ścieków?
10. Wymień główne źródła zanieczyszczeń środowiska.
11. Jakie znaczenie przyrodnicze i gospodarcze ma las?
12. Groźny rodzaj zanieczyszczeń powoduje motoryzacja. W jaki sposób można to ograniczyć?
13. Dlaczego kartonowe pudełka po napojach należy zgniatać?
14. Dlaczego należy oszczędzać wodę?
15. Co to jest recykling?
16. Jakie opakowania można powtórnie przetworzyć?
17. Co to jest smog?
18. Co to są freony?
19. Co to są kwaśne deszcze?
20. W jaki sposób służby leśne pomagają zwierzętom przetrwać zimę?
21. Dlaczego należy oszczędzać energię elektryczną?
22. W Tatrach rosną rośliny, które są pod ochroną. Podaj przykłady takich roślin.
23. Jaką ważną rolę odgrywają parki i ogrody w mieście?
24. Kiedy obchodzimy światowy Dzień Ziemi?
25. Czym zajmuje się ekologia?
26. Czym zajmuje się zoologia?
27. Co to są pomniki przyrody?

28. Rozpoznaj ptaki po ilustracjach.
29. Czy znasz te kwiaty?
30. Co oznaczają te znaki i gdzie można je spotkać?
31. Wymień trzy drzewa iglaste.
32. Wymień trzy drzewa liściaste.
33. Jaki park narodowy znajduje się najbliżej Cewic i z czego słynie?

7. Pożegnanie uczestników akademii przez prowadzącego.

Opracowanie i przygotowanie akademii:
Teresa Sułkowska i Jolanta Formela
nauczycielki w Szkole Podstawowej w Cewicach